

ÖNSÖZ

*Zamanların en iyisiydi, zamanların en kötüsüdü,
hem akıl çağıydı, hem aptallık, hem inanç devriydi, hem de kuşku,
aydınlık mevsimiydi, karanlık mevsimiydi, hem umut baharı, hem de
umutsuzluk kışıydı, hem her şeyimiz vardı, hem hiçbir şeyimiz yoktu.*

İki Şehrin Hikayesi, Charles Dickens

Sekans'ın Aralık sayısından bu yana neler yaşadık diye düşündüğümde Türkiye için umutsuzluk kışından umut baharına geçiş yaptık bir anlamda, her şey bitti derken yeni başlangıçlar girdi hayatımıza. Bu esnada bazı hakları savunduk ama bazı yanlışlara da göz yumduk, organik olanı ararken teknolojik olanla savrulduk, yukarı bakarken aşağıda olanı unuttuk, *temel özelliği değişim olan insanlık durumunun* hiç değişmeden kaldığına yine yeniden şahit olduk.... Şu an hala savaşın olduğu bir dünyada dışarıyı için haklı itirazlar savururken içerideki Gezi tutsaklarına, Cumartesi Anneleri'ne, Çayan Demirel'e yoldaşlık etmeyi unuttuk. Bu sayıyı hazırlarken sanatın toplumsal bir içeriği olduğunu unutmadık ama. Fiyakalı nihilizmden uzak durmanın, direnmenin, kolektif çalışmanın insanlık ıstırapları için en iyi yol olduğunu bilerek tüm yazarlarla yan yana, omuz omuza çalıştık. Hepsinin emeklerine sağlık.

On üç yazıdan oluşan *Sinema ve Mimarlık İlişkisi* dosyasında uzmanlık alanı mimarlık olanlar mimar gözlükleriyle sinemaya bakarken sinemaya gönül verenler de sinefil gözüyle kente, mekâna ve mimarlığa baktılar. Yine dosya kapsamında çok kıymetli söyleşiler gerçekleştirdik çok değerli akademisyenlerle, tüm kapıları ardına kadar açtılar bize, minnettarız. Dosya dışı on iki yazının her biri yine kendine özgü, özgün, eleştirel, geçmişe saygılı ve fakat geleceğe doğru ilham dolu.

İyi okumalar... Gelecek sayılarda görüşmek dileğiyle...

Süheyla Tolunay İşlek